

Pædagogisk praksis i Mælkebøttecentret

I Mælkebøttecentret arbejdes der i den pædagogiske praksis med løbende at implementere idéerne bag *Barneperspektivet* og brugen af *Mentalisering* i det daglige arbejde.

Begrebet omkring *Mentalisering* stammer oprindeligt fra psykologien men rækker i dag også langt ind i det pædagogiske felt. Evnen til mentalisering kan beskrives som at have fokus på mentale tilstande hos både sig selv og den anden. Mentale tilstande kan blandt andet være følelser, tanker, behov, mål og grunde.

I den pædagogiske praksis vil fokuset dermed ligge på sig selv som medarbejder og på barnets mentale tilstande. *Barneperspektivet* fokuserer på, at medarbejderen forsøger at sætte sig i barnets sted og se verden med barnets øjne.

Børn, som har oplevet omsorgssvigt, har ofte svært ved at mentalisere. Dette kan skyldes, at barnet har manglet stabile omsorgspersoner, som ikke har formået at set barnets følelser og behov og spejlet disse. Når denne spejling mangler, bliver det svært for børnene at lære deres egne følelser og tanker at kende. Når børnene ikke kender til sine egne følelser og tanker, bliver det meget svært at lære andres at kende. Mange børn mangler således en forståelse for, hvilken sammenhæng der kan være mellem, hvad man tænker og føler, og hvordan man handler.

Som en pædagogisk tilgang baseres mentaliseringsbegrebet særligt på medarbejdernes evne til at skabe en nysgerrighed og forståelse for både barnets og medarbejderens egne mentale tilstande. Medarbejderen forsøger så at sige at kigge bagom barnets adfærd og forstå de mentale tilstande, som ligger bag adfærden. Samtidig er medarbejderen bevidst om egne mentale tilstande, som kan påvirke arbejdet med børnene. Det kan for eksempel være, at personalet bliver smittet af barnets frustrationer og dermed har svært ved at mentalisere med barnet. I sådanne tilfælde vil en bevidsthed omkring medarbejderens egne mentale tilstande skabe en større forståelse for, hvordan disse nogle gange kan skabe forhindringer i det pædagogiske arbejde.

Ved at personalet er nysgerrige og forsøger at forstå barnets mentale tilstande og tale med barnet om disse, kan barnet langsomt lære evnen til at mentalisere. Et eksempel kan være, at en pige har samvær med sin mor i weekenden. Da det bliver fredag, ringer moderen og fortæller, at hun må aflyse samværet, fordi hun har drukket sig fuld. Pigen styrter ind på sit værelse og begynder at ødelægge sine ting derinde. Da personalet vurderer, at pigen er i stand til at snakke, tager personalet en snak med pigen og medarbejderen italesætter en forståelse for, hvis pigen er rigtig skuffet og vred over, at moderen igen har drukket sig fuld. Medarbejderen italesætter også, at nogle gange kan det føles som om, at man har så meget vrede inde i kroppen, at man bliver nødt til at ødelægge alle sine ting. Medarbejderen spørger ind til, om det er sådan, pigen har det? I denne sammenhæng er det vigtigt, at personalet både viser empati men også nysgerrighed over for barnets tilstand og er åben over for, at den tolkning medarbejderen har, ikke nødvendigvis er rigtig.

I sidste ende ligger denne forståelse i høj grad til grund for, at børnene kan skabe gode relationer til andre børn og voksne. At barnet udvikler en forståelse for egne og andres mentale tilstande er grundlæggende for, at barnet kan udvikle en sund følelsesmæssig forståelse.

Arbejdet med brugen af mentalisering og barneperspektivet i det daglige arbejde i Mælkebøttecentret understøttes af udarbejdningen af behandlingsplaner for det enkelte barn samt i supervisionsopgaver med personalet.